

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 158.

Anden Session.

57de Møde.

Lørdagen den 9de Januar.

(Fortsat.)

Thalviter (fortsat): Naar Staten ikke har benyttet den Ret, som Forordningen af 1774 har hjemlet den til at kunne indkalde Heste til bestandigt Brug i henimod hundrede Aar, og navnlig ikke har benyttet den i Krigstilfælde, vilde det dog være ganske besynderligt, nu paa eengang at ville benytte denne Ret, og jeg kan ikke heller indsee, til hvad Fordeel for Staten det kunde være nu at benytte den. Jeg troer tværtimod, at det kunde være Tab for Staten; det vilde blive til Fordeel for mange Udredere, og til Tab for nogle; thi for dem, der have stillet unge og gode Heste, vilde det være Tab, men Fordeel for dem, som have stillet gamle og daarlige Heste, der ikke ere 36 Rbd. værd. Det forekommer mig aldeles klart, at Staten vilde tabe ved at beholde disse gamle Heste og at skulle sælge dem til enhver Pris, naar den paa eengang skulde realisere dem, saa jeg virkelig ikke kan indsee, hvorfor man vil holde saameget paa Noget, der jo dog i Grunden virkelig er aldeles ligegyldigt. Hovedsagen er, at Forholdet nu afløses, og at Staten ikke kommer til at lide noget Tab, og det troer jeg ikke, Staten kommer til ved den Maaade, hvorpaa det her er foreslaaet, at det skal skee. Det synes vel, at sidste Passus, som flere ærede Landstingsmænd have foreslaaet, skal gaae ud, kan paa en Maaade blive til Fordeel for Enkelte, og jeg kan derfor ikke have Noget imod, at denne Passus gaaer ud; der nævnes nemlig „sin Hest“, og jeg maa forstaae det saaledes, at vedkommende Udredere, naar han ikke vil have sin gamle Hest, som er udtjent, tilbage, kan han renoncere paa den; men det troer jeg ikke, er

rigtigt. Det vil være retfærdigt og billigt, naar Enhver faaer sin Hest tilbage, saavidt den kan faaes, og, kan den ikke faaes, bliver den at erstatte af Statskassen, og at da Udrederne tilbagebetale de Penge, der ere givne fra Statens Side til Udrederne. Saaledes synes det mig, at Forholdet rettest ophører. Jeg skal derfor tillade mig at stemme for, at den sidste Passus gaaer ud, da det er mindre væsentligt og dog maaskee kan være til Fordeel for Enkelte, som jeg troer, ikke er nødvendigt, naar Afløsningen blot bliver retfærdig.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at anføre, at, hvis man af den Grund vil lade den sidste Passus gaae ud, at Statskassen skulde erstatte de Heste, den ikke kan tilbagelevere in natura, efter Taxationssummen, vilde der opstaae betydeligt Tab for Statskassen. Det vil være meget lettere for Statskassen, som efter Lovudkastet, at tilbagelevere en anden Hest i en Periode, hvori den har et saa overordentligt Forraad af Heste, end at den skulde erstatte Taxationssummen for den bortkomne Hest, som kunde være temmelig betydelig.

P. Hansen: I Henseende til Begrebet om Eiendomsretten troer jeg den næstsidste Taler ikke var saa ganske heldig; thi Staten har jo forbeholdt sig at kunne lægge Sadel og Bidsel paa Hesten, naar den lyfter.

Ordføreren: Det er visseilig ingenlunde nok til at begrunde Eiendomsret over en Hest, at man lægger Sadel og Bidsel paa den; der skal være foregaaet en bestemt Act, hvorefter den først bliver Statens Eiendom. Det er fremhævet ikke een, men flere Gange, og jeg skal nu tillade mig yderligere at fremhæve det eengang endnu, at Forordningen 1774 siger ndrykkeligt, at det staaer i Statens Magt at indkalde disse Heste til bestandig Tjeneste, og,